

FITXA IDENTIFICATIVA**Dades de l'Assignatura**

Codi	33349
Nom	Tècniques d'entrevista psicològica
Cicle	Grau
Crèdits ECTS	4.5
Curs acadèmic	2017 - 2018

Titulació/titulacions

Titulació	Centre	Curs	Període
1319 - Grau de Psicologia	Facultat de Psicologia i Logopèdia	4	Primer quadrimestre

Matèries

Titulació	Matèria	Caràcter
1319 - Grau de Psicologia	48 - Técnicas de Entrevista Psicológica	Optativa

Coordinació

Nom	Departament
PERPIÑA TORDERA, MARIA INMACULADA	295 - Personalitat, Avaluació i Tractaments Psicològics

RESUM

L'assignatura d'entrevista psicològica és una matèria optativa, dins de l'itinerari "Introducció a la Psicologia Clínica i de la Salut" que s'imparteix en quart curs del grau de Psicologia. Els seus 4,5 crèdits, de caràcter teoricopràctic, s'imparteixen al llarg d'un semestre.

L'entrevista és la tècnica d'avaluació psicològica més utilitzada no només en l'àmbit de la psicologia sinó també en molts altres camps no estrictament vinculats a l'àmbit de la salut o la relació d'ajuda. La complexitat i versatilitat d'aquesta eina fan que, però, no només es limiti al camp de l'avaluació i el diagnòstic, sinó que els transcendeix i compleix moltes finalitats. Per aquesta raó es considera una disciplina essencialment aplicada que s'ha nodrit i aporta contingut a moltes altres disciplines: avaluació, teràpia, psicologia social, etc. i que té aplicacions dins i fora de l'àmbit de la salut, i fins i tot fora de la psicologia.

En ser aquesta disciplina eminentment aplicada, requereix dels coneixements d'altres matèries del títol de grau en psicologia ubicades amb anterioritat. Al seu torn l'entrevista psicològica també ofereix coneixements fonamentals per a altres matèries que es cursen paral·lelament en quart, com ara Psicologia Clínica, de la Salut, Enquestes i estudis d'opinió o Psicologia dels Recursos humans, per posar alguns exemples.

Si es tenen en compte els camps professionals bàsics podem dir que l'entrevista psicològica és, al costat dels tests, la tècnica d'avaluació més utilitzada pels professionals de la psicologia.

CONEIXEMENTS PREVIS

Relació amb altres assignatures de la mateixa titulació

No heu especificat les restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

Altres tipus de requisits

És recomanable que l'estudiant curse aquesta assignatura en els seus últims cursos formatius ja que requereix coneixements bàsics i competències sobre l'àmbit en què es desenvolupa l'entrevista, i el que significa el procés d'avaluació i intervenció. Per tant, cal que ja haja cursat assignatures d'avaluació, psicopatologia, recursos humans, etc. Són importants els coneixements d'anglès

COMPETÈNCIES

1319 - Grau de Psicologia

- Que els estudiants tinguin la capacitat d'arreglar i interpretar dades rellevants (normalment dins de la seua àrea d'estudi) per emetre judicis que incloguen una reflexió sobre temes rellevants d'índole social, científica o ètica.
- Que els estudiants puguin transmetre informació, idees, problemes i solucions a un públic tant especialitzat com no especialitzat.
- Ser capaç de planificar i realitzar una entrevista
- Ser capaç d'identificar diferències, problemes i necessitats
- Ser capaç de mesurar i obtenir dades rellevants per a l'avaluació de les intervencions
- Saber proporcionar retroalimentació als destinataris de forma adequada i precisa.
- Ser capaç d'elaborar informes orals i escrits.
- Conèixer les obligacions deontològiques de la psicologia i ajustar-s'hi
- Saber escoltar.
- Saber preguntar.

- Ser capaç de registrar la informació i diferenciar els aspectes rellevants dels irrellevants a fi de l'avaluació o intervenció.

RESULTATS DE L'APRENENTATGE

Conèixer els fonaments i habilitats bàsiques per al desenvolupament d'una bona entrevista en totes les seues facetes i funcions.

Identificar i analitzar el concepte de l'entrevista, els seus elements essencials, conèixer les seues aportacions històriques.

Saber ubicar l'entrevista en el procés general d'avaluació; ser coneixedor de les seues diferents classificacions i els seus garants científics i ètics.

Conèixer i aplicar les habilitats i competències bàsiques per al desenvolupament d'una bona entrevista: els preparatius, la comunicació verbal i no verbal, la interacció, i el procés de l'entrevista.

Conèixer i reconèixer els aspectes diferencials de l'entrevista segons diferents àmbits, objectius, funcions i usuaris (nens, adolescents, pacients, no pacients): avaluació i diagnòstic, devolució, funcions motivadores i terapèutiques, clínica i *counselling*.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. INTRODUCCIÓ

Tema 1. Concepte

- 1.1. L'entrevista: concepte,
- 1.2. Aportacions històriques,
- 1.3. Classificació i tipus d'entrevista.

Tema 2. Mètode

- 2.1. Aspectes metodològics
- 2.2 Formació de l'entrevistador.

2. EL DESENVOLUPAMENT DE L'ENTREVISTA I LES SEUES DIMENSIONS. TÈCNiques, TÀCTIQUES I ESTRATÈGIES

Tema 3 -. Condicions que s'han de donar en una entrevista.

- 3.1. Context, espai i preparació de l'entrevista
- 3.2. Previs, recepció, i llenguatge
- 3.3. Registre d'informació
- 3.4. actituds bàsiques

Tema 4. - L'entrevista com a comunicació.

- 4.1. Característiques de la comunicació humana. Xarxa de comunicació
- 4.2. Comunicació verbal i no verbal
- 4.3. Contingut emocional del missatge. Escolta activa. Barreres de la comunicació

4.4. Tècniques d'intervenció verbal no directives

4.5. Tècniques d'intervenció verbal directives

Tema 5. - L'entrevista com a interacció.

5.1. rols asimètrics

5.2. Interlocutors i factors que afecten a la interacció

5.3. Empatia i Rapport

Tema 6.- L'entrevista com a procés.

6.1. El procés en l'entrevista

6.2. Fases de l'entrevista

6.3. Objectius de les fases i estratègies

3. ÀMBITS D'APLICACIÓ DE L'ENTREVISTA

Tema 7. - Entrevista Clínica

7.1. Definició. Àmbit d'actuació i usuaris.

7.2. Funcions d'avaluació i de diagnòstic.

7.3. Entrevistes estructurades. Examen de l'estat mental

Tema 8. - Entrevista de Devolució i Motivacional.

8.1. Definició, objectius i funcions.

8.2. Àmbit d'actuació i usuaris

8.3. Estratègies específiques per a aquest tipus d'entrevistes

Tema 9. - Entrevista Terapèutica.

9.1. Definició. Àmbit d'actuació i usuari.

9.2. L'aliança terapèutica

9.3. L'entrevista terapèutica segons diferents enfocaments terapèutics

Tema 10. -Entrevista de Counselling i Crisi.

10.1. Definició, objectius i funcions

10.2. Àmbit d'actuació i usuaris

10.3. Estratègies específiques per a aquest tipus d'entrevistes

Tema 11. -Entrevista amb nens i adolescents.

11.1. Característiques de l'usuari

11.2. Consideracions respecte a l'espai, la comunicació i la interacció

11.3. Informants: Pares; Professors.

11.4. L'àmbit educatiu

Tema 12.- Entrevista en l'àmbit laboral: Selecció i Màrqueting.

12.1. Definició, objectius i funcions.

12.2. Àmbit d'actuació i usuaris

12.3. Estratègies específiques per a aquest tipus d'entrevistes.

VOLUM DE TREBALL

ACTIVITAT	Hores	% Presencial
Classes teoricopràctiques	45,00	100
Assistència a esdeveniments i activitats externes	2,00	0
Elaboració de treballs en grup	5,00	0
Elaboració de treballs individuals	5,00	0
Estudi i treball autònom	25,00	0
Lectures de material complementari	6,50	0
Preparació d'activitats d'avaluació	5,00	0
Preparació de classes de teoria	5,00	0
Preparació de classes pràctiques i de problemes	4,00	0
Resolució de casos pràctics	10,00	0
TOTAL	112,50	

METODOLOGIA DOCENT

Metodologia activa i participativa, integrant diferents metodologies instruccionals de cara a potenciar l'aprenentatge significatiu dels coneixements implicats i el desenvolupament de les competències pròpies de la matèria.

Entre les tècniques instruccionals bàsiques destaquen (1) Exposicions i presentacions dels continguts de la matèria, (2) Realització d'activitats de caràcter pràctic (estudi de casos, debat i anàlisi de textos, role playing), (3) Tutories grupals programades, (4) Preparació de treballs de forma autònoma, elaboració i presentació d'informes de les pràctiques realitzades a l'aula (individuals i en grup), (5) Avaluació formativa i sumativa.

AVALUACIÓ**SISTEMES D'AVVALUACIÓ I PONDERACIÓ**

Consta de tres apartats

1.- Valoració de continguts teòrics i pràctics mitjançant proves escrites objectives, de preguntes curtes, o de desenvolupament sobre l'acompliment de destreses (70%). Recuperable en segona convocatòria.

2.- Participació activa en les activitats de classe, i motivació per la qualitat dels resultats de l'aprenentatge (15%). Activitats que es dugueren a terme en les sessions per a comprovar el seguiment de les experiències d'aprenentatge: es revisaren i puntuaran en classe de diverses maneres: autoavaluació, avaluació a través de companys i correcció-discussió en el sí del grup. Recuperable en primera i segona convocatòria mitjançant d'examen complementari.

3.- Presentació oral i escrita d'informe producte de treballs en grup (15%). Els lliuraments o informes són obligatoris. Els grups seràn de 3 persones com a màxim. Es decideix juntament amb el professor el contingut del treball vinculat al programa del curs. Aquest treball es presentarà de manera oral a la resta del grup en les sessions de aula programades per açò, i també es presentarà per escrit. No recuperable ni en primera ni en segona convocatòria.

REQUISITS MÍNIMS

- Per a superar l'assignatura, caldrà assolir un domini mínim del 50% en cadascun dels apartats d'avaluació. En cas contrari, els tres apartats de què consta l'avaluació no podran sumar-s'hi.
- En relació amb l'apartat de participació activa en les activitats de classe, serà necessari comptar amb un mínim del 70% d'activitats presencials realitzades. En cas de no superar aquest apartat, les destreses treballades en les activitats s'avaluaran mitjançant una prova de desenvolupament el dia de la convocatòria oficial de l'examen, tant en primera com en segona convocatòria.
- La realització i lliurament de l'informe és obligatori, i no és recuperable ni en primera ni en segona convocatòria.

ADVERTIMENT

La còpia o el plagi manifest de qualsevol tasca que forme part de l'avaluació comporta la impossibilitat de superar l'assignatura, i pot suposar el sotmetiment immediat als procediments disciplinaris oportuns.

Cal tenir en compte que, d'acord amb l'article 13. d) de l'Estatut de l'estudiant universitari (RD 1791/2010, de 30 de desembre), és deure de l'estudiant abstenir-se d'utilitzar, o de cooperar en la utilització, de procediments fraudulents en les proves d'avaluació, en els treballs que es realitzen o en documents oficials de la universitat.

En horari de tutoria, el professor podrà requerir entrevistes individuals o en grup, amb la finalitat de verificar el grau de participació i d'assoliment dels objectius fixats per a qualsevol tasca desenvolupada. El fet de no acceptar aquesta verificació comporta no superar la tasca o activitat en qüestió.

SISTEMA DE QUALIFICACIÓ

L'avaluació de l'assignatura i la impugnació de la qualificació obtinguda estan sotmeses a allò que disposa el Reglament d'Avaluació i Qualificació de la Universitat de València per a títols de Grau i Màster (ACGUV 108/2017 de 30 de maig de 2017).

http://www.uv.es/graus/normatives/2017_108_reglament_avaluacio_qualificacio.pdf

Segons aquesta norma, la nota s'ha d'anotar en expressió numèrica de 0 a 10 amb un decimal, i s'ha d'ajustar a l'escala de qualificació següent:

- De 0 a 4,9: suspens.
- De 5 a 6,9: aprovat.
- De 7 a 8,9: notable.
- De 9 a 10: excel·lent o excel·lent matrícula d'honor.

Només se sumen els diferents apartats que preveu l'avaluació quan s'hagen superat els requisits mínims establerts per a cadascun.

En l'acta de l'assignatura s'ha de fer constar la qualificació obtinguda en primera convocatòria d'acord amb les regles següents:

-Si no hi ha qualificació de l'apartat d'avaluació amb major ponderació, la qualificació és NO PRESENTAT, amb independència de la resta.

-Si hi ha qualificació en l'apartat d'avaluació amb major ponderació, i aquest no assoleix els requisits mínims, s'hi fa constar SUSPENS i nota numèrica en base 10 de la qualificació d'aquest apartat.

-Si hi ha qualificació en l'apartat d'avaluació amb major ponderació, i aquest supera els requisits mínims establerts, però no s'assoleixen aquests requisits en algun dels restants apartats, s'hi fa constar SUSPENS i nota numèrica en base 10 de la qualificació de l'apartat pel qual no supera l'assignatura.

En segona convocatòria, s'ha de procedir d'acord amb les regles següents:

-Només pot haver-hi l'opció NO PRESENTAT, quan l'estudiant/a no s'haja presentat a més d'un dels apartats d'avaluació, inclòs entre aquests el de major ponderació.

-Si hi ha qualificacions en tots els apartats d'avaluació, però no s'assoleixen els requisits mínims en algun d'aquests apartats, hi ha de constar SUSPENS i la nota en base 10 corresponent a l'apartat que no s'ha superat. Si és el cas de més d'un apartat no superat, hi ha de constar la màxima nota dins del suspens en base 10.

-Si no se supera algun dels requisits mínims i falta un apartat d'avaluació, s'hi fa constar SUSPENS i la nota numèrica en base 10 de la qualificació de l'apartat no superat.

-Si se superen dos apartats d'avaluació, i n'hi ha un tercer en el qual no s'han presentat evidències d'avaluació, s'hi fa constar SUSPENS i, com a qualificació, la mitjana de puntuacions, de les quals la part no presentada és 0,0 (màxim possible 4,9).

-Si se supera la prova de major ponderació, però falten evidències en algun dels apartats restants, s'hi fa fer constar SUSPENS. Se sumen les parts i: a) si la suma és inferior a 5, s'hi fa constar aquest resultat; b) si la suma és superior a 5, s'hi fa constar 4,9.

REFERÈNCIES

Bàsiques

- Perpiñá, C (Coord.). 2012. Manual de la entrevista Psicológica. Saber escuchar, saber preguntar. Madrid: Pirámide.
- Márquez, M. O. (2004). La entrevista. En R. Fernández-Ballesteros (ed.). Evaluación psicológica. Conceptos, métodos y estudio de casos. Madrid: Pirámide..
- Ibáñez, C. (ed.) (2010). Técnicas de autoinforme en evaluación psicológica. La entrevista clínica. Guipuzkoa: Servicio Editorial de la Universidad del País Vasco.
- Martorell, M.C. y González, R. (eds.) (1997): Entrevista y consejo psicológico. Madrid: Síntesis.
- Cormier, W. H. y Cormier, L. S. (2000). Estrategias de entrevista para terapeutas. Bilbao: Desclée de Brouwer.
- Oliva, M. (2010). La entrevista. En R. Fernández-Ballesteros (dir.), Evaluación psicológica. Concepto, métodos y estudio de casos. Madrid: Pirámide.

Complementàries

- Baños, R. y Perpiñá, C. (2002). Exploración psicopatológica. Madrid. Síntesis.
- Delfos, M. F. (2009). ¿Me estás escuchando? Cómo conversar con niños entre los 4 y los 12 años. Madrid: Pirámide.
- Ezpeleta, L. (2009). La entrevista diagnóstica con niños y adolescentes. Madrid: Síntesis
- López-Fe y Figueroa, C. M. (2002). Persona y profesión. Procedimientos y técnicas de selección y orientación. Madrid: TEA Ediciones.
- McLeod, J. (2009). An introduction to counselling. Nueva York: Opening University Press.
- Mearns, D. y Thorne, B. (2009). Counselling centrado en la persona en acción. Buenos Aires: gran aldea editores.
- Rojí, B. y Cabestrero, R. (2008). Entrevista y sugerencias indirectas: entrenamiento comunicativo para jóvenes psicoterapeutas. Madrid: UNED.
- Shea, S. C. (2002). La entrevista psiquiátrica. El arte de comprender, 2.ª ed. Madrid: Elsevier.